

Douglas Adams:Galaxis útikalauz stopposoknak

Minden idők legszórakoztatóbban (és legbritebbül) abszurd humorú regényét veheti kezébe, aki rászánja magát, hogy végigolvassa Douglas Adams maga nemében felülmúlhatatlan remekét.

Az egész alulreklámozott, mellék-műsoridőben, többé-kevésbé töltelékként sugárzott hangjáték-sorozatként indult a BBC Radio 4 éjsze alatt.

S hogy miről szól a regény? Arthur Dentet néhány pillanattal azelőtt menekíti el a Földről barátja, hogy a Vagonok elpusztítanak a bolygónkat.

A minden tekintetben undorító földön kívüli bürokraták hajójáról kiebrudalt stopposokat aztán egy arra haladó űrhajó veszi fel, melyet épp az életmentő barát, Ford Prefect fél-unokatestvére, a kétfejű Zaphod Beeblebrox tulajdonított el, hogy eljusson vele a legendák homályába veszett Magratheára.

A kis csapat, melynek tagja Marvin, a paranoid android, Füles kései irodalmi utódja is, az események hihetetlen egybeeséseinek köszönhetően ép bőrrel ússzák meg minden kalandjukat, melyek során, mindenre fény derül.

De Adams könyvét nem ezért kell, nem ezért érdemes elolvasni, hanem azért a páratlan humorért, ami egyre inkább hiányzik mindennapjainkból. Talán ha a folytonos acsarkodás helyett mindenki gyakrabban venne kézbe ehhez hasonló könyveket, jobban, teljesebben, s ha nem is gondtalanabban, legalább vidámabban élhetnénk életünk. (www.ekultura.hu)

Részlet a könyvből

„Messze kint a Galaxis Nyugati Spirálkarjainak soha fel nem térképezett, isten háta mögötti zugában található egy sehol nem jegyzett sárga nap.

Durván kilencvenmillió mérföldre tőle kering egy tökéletesen jelentéktelen, kékeszöld bolygócska, melynek majomtól eredő civilizációja oly döbbenetesen primitív, hogy a kvarcórát még mindig pompás dolognak tartja.

Ez a bolygó a következő problémával küzd – vagy inkább küzdött: az ott élők többsége ideje nagy részében boldogtalan volt. Számos megoldást javasoltak a probléma gyógyítására, ezek azonban többnyire zöld és piros hasú papírok mozgásához kapcsolódtak, ami meglepő, hiszen végül is nem a színes papírok voltak boldogtalanok.

Így hát fennmaradt a probléma: jókora tömegek voltak elkeseredve, és sokan közülük nyomorúságosan érezték magukat, még azok is, akiknek volt kvarcórájuk.

Többen mindinkább úgy vélték, hogy kár volt lejönni a fáról. Mások egyenesen azt állították, hogy felmenni is kár volt, jobb lett volna, ha ki se bújnak az óceánból.

Ám egy csütörtöki napon, csaknem kétezer évvel azután, hogy valakit felszögeztek a fára, mert azt mondta, milyen remek is lenne, ha az emberek a változatosság kedvéért kedvesek volnának egymáshoz, egy rickmandorfi kávéházban magányosan üldögélő leány rájött, hol volt kezdettől a hiba, és hogyan lehetne a világot kellemessé és széppé tenni. A megoldás ezúttal helyes volt, bevált volna, és még csak föl se szögeztek volna senkit sehová.

Bármily szomorú is, a leány nem jutott el a telefonig, hogy beszámolhasson valakinek a felfedezésről, mert egy szörnyen ostoba katasztrófa meggátolta benne; a megoldás így mindörökre elveszett.

Ez a történet nem a leányról szól.

Ez a történet a szörnyen ostoba katasztrófáról és egynémely következményéről szól.

Ez a történet emellett egy könyvről is szól, melynek címe: GALAXIS Útikalauz stopposoknak.

Ez nem földi könyv, sosem adták ki a Földön, és a szörnyű katasztrófát megelőzően egyetlen földlakó sem látta vagy hallott róla.

A könyv mindazonáltal szerfelett figyelemreméltó.

Valószínűleg ez a legfigyelemreméltóbb könyv, ami csak napvilágot látott a Kisgöncöl óriási kiadóhivatalainak gondozásában – bár a földlakók ezekről sem hallottak.

Ez a könyv nem csupán hallatlanul figyelemreméltó, hanem elképesztően sikeres is. Népszerűbb, mint a **Mennyei Házi Mindentudó**, jobban fogy, mint a **Hatvanhárom További Figura Súlytalanság Esetére** című illusztrált kiadvány, és ellentmondásosabb, **Oolon Coluphid** filozófiai bombaként robbanó trilógiája: **Hol Tévedett Isten?**, a **Még Néhány Isten Legsúlyosabb Tévedéseiből**, és végül a **Kicsoda Ez Az Isten Egyáltalán?**

A Galaxis Külső Keleti Peremének néhány liberálisabb civilizációja számára a GALAXIS Útikalauz már kiszorította a hatalmas **Encyclopedia Galacticát**, s egyedül tölti be az összes tudás és bölcsesség tárházának szerepét, mert noha sok benne a hézag, és tele van kétes, de legalábbis üvöltően pontatlan adattal, két fontos vonatkozásban felülmúlja kevésbé szárnyaló elődjét.

Egyrészt némileg olcsóbb. Másrészt a borítóján a következő szavak láthatóak, szép nagy betűkkel szedve: **NE ESS PÁNIKBA!**

Ez a történet, mely a szörnyen ostoba csütörtökről és rendkívüli következményeiről, valamint arról a szövevényes kapcsolatról szól, mely e következményeket összefűzi e figyelemreméltó könyvvel, egyszerűen kezdődik.

Ez a történet egy házzal kezdődik.”